

1830

ONS JUBELJAAR

1930

Een Eeuw geleden werd de Laterdaagsche Kerk gesticht

1 JANUARI 1930

No. 1

35e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

— OPPERICHT IN 1896 —

„Predik niets anders dan bekeering tot dit geslacht. Onderhoud Mijne geboden, en help Mijn werk voortbrengen, volgens Mijne geboden, en gij zult gezegend worden.”

Leer en Verbonden 11:9.

HET STICHTEN DER KERK.

„.....opdat degenen, aan wie deze geboden gegeven werden, macht mochten hebben om het fundament dezer Kerk te leggen, en haar uit donkerheid en duisternis voort te brengen: de eenige ware en levende Kerk op het gansche aardoppervlak met dewelke Ik, de Heere, weltevreden ben, de Kerk als een geheel toegesproken en niet individueel.”

Leer en Verbonden 1:30.

De tijd was rijp. Wie zien kon zag den wrakken,
Den voozen staat der kerken, kil en koud.
Kon hier misschien met snoeien en met hakken
Het doel bereikt? Kon hier hervormd, herbouwd?

Zou God den Nieuwen Wijn in lederzakken
Of vaten doen, verweerd, gescheurd en oud?
Den wijn des Levens in gebroken bakken?
In geen geval! Hier moest iets nieuws ontvouwd!

Een Nieuwe Kerk: nieuw voor den dag van heden;
Een Nieuwe Leer, ja, nieuw voor dit geslacht;
En toch de Kerk en Leer van 't grijs verleden,
Die indertijd, in donkren afvalsnacht,
Verloochend werden, weggedaan, vertreden,
Maar nu hersteld met iedre gave en macht!

„DE HEERE SPREEKT”.

„Hoort, gij hemelen en neem ter oore, gij aarde!
want de Heere spreekt.” Jesaja 1:2

De allerbelangrijkste vraag.

Welke boodschap zou God afgeleverd hebben, had Hij in de afgelopen honderd jaar gesproken, of wat zou Hij in onze dagen zeggen zoo Hij thans zou spreken? Die vraag leg ik denkenden menschen voor. Wat zou God openbaren als het allereerste hoognoodige tot verlichting der wereld? Wat dient de wereld vooral te weten? Niets dat haar stoffelijk welvaren raakt. Niets dat haar aardse goederen betreft. Alles wel beschouwd, wegen bij ernstige denkers de dingen die het geestesleven raken, het zwaarst. Waarheden die drijfveeren zijn tot edele daden en een verlangen scheppen naar de hoogere waarden, dáárop komt het aan. En de dingen, die bij het gebruik vergaan, of die men achterlaat als het leven afgelopen is, zijn betrekkelijk van weinig gewicht. Wat zoudt gij, o lezer(es), in het diepst uwer ziel willen dat God u bekend zou maken — heden — zoo Hij spreken zou? Welke waarheid zou uw leven het diepst treffen, zoomede het leven der geheele menschenwereld van de gansche toekomst? Is dit het niet: met zekerheid te mogen weten

De waarheid omtrent God?

De waarheid omtrent Zijn wezen en het soort van wezen dat Hij is? Ongetwijfeld. Verwijder den sluier die God in verborgenheid hult, doe weg al het „onbekende” omtrent God, en men bewijst aan het menschdom den grootst mogelijken dienst. Werd dié waarheid geopenbaard, dan zou zij elke andere waarheid in haar ware verband zetten, en een ordelijke wereld mogelijk maken. Het zou de kennis wezen die meer bijdragen zou om de menschen tot eenheid te brengen dan eenige andere waarheid die geopenbaard kon worden, kon zij werkelijk bekend worden en officieel verkondigd. Het is de kennis die alle andere ware kennis voorafgaat. Als ze eenmaal de waarheid omtrent God kenden, zouden de menschen al de feiten van het menschelijk leven en der menschelijke ervaring duidelijk onderscheiden kunnen.

Wordt God heden gekend?

Men zegt wellicht, dat die kennis er al is, dat God alreeds geopenbaard is, en dat de wereld God kent, zoowel Zijn wezen als Zijn wezenssoort. Maar is dat wáár? De „Christen” zal dit het gereedelijkst bevestigend beantwoorden, maar is er een helder Godsbegrip onder de Christenen, een werkelijk harmonisch, levend geloof? Vraagt het hun maar eens!

De bonte mengeling van Christelijke geloofsbelijdenissen aangaande God en het wezen Gods duidt onmiskenbaar aan dat er zelfs onder de Christenen geen duidelijk, verstaanbaar, practisch bruikbaar Godsbegrip bestaat, ondanks hunne beweerde verzekerdheid daaromtrent.

Dan bedenke men dat de Christenen nog geen derde deel van de bevolking der wereld uitmaken, alle afdeelingen en onderafdeelingen inbegrepen, en dat velen hunner alleen maar naam-christenen zijn. Dit na een Christelijke propaganda van twee-duizend jaar, nu en dan bijgestaan door militaire veroveringen. En toch heeft het Christendom het niet verder kunnen brengen met zijn veelkleurige geloofsprediking!

Klaarblijkelijk verkeert de menschen-wereld nog in duisternis wat het Gods-onderwerp aangaat.

Wereld-honger naar de kennis van den Christus.

Naast een openbaring betreffende God, en als een onderdeel van het onderwerp van het wezen Gods, zou de menschen-wereld ingaarne een openbaring omtrent Jezus Christus willen ontvangen en omtrent diens betrekking tot God en tot de menschen. Zóó groot is de belangstelling der menschen in den Christus, dat een moderne schrijver in een weldoordacht boek, getiteld: Het Leven van den Meester, waagt te zeggen:

Werd er in een heuvel een stukje perkament ontdekt met vijftig woorden, beslist door Jezus gesproken, dan zou die uitspraak inéér gewicht in de schaal werpen dan al de boeken, welke er sinds de eerste eeuw uitgegeven zijn.

Als er een vertouwbaar portret van den Heere opgegraven kon worden uit een catacombe (onderaardsche begraafplaats), zoodat de menschenwereld met haar eigen oogen zien kon hoe Hij er uitgezien heeft, al was het verschoten en slechts een ruwe schets, dat portret zou onmiddellijk een geheel éénige plaats innemen onder de schatten der kunst. (Rev. John Watson — Ian MacLaren — „Het Leven van den Meester”, voorwoord.)

De Christus en de geloofsbelijdenissen.

De Godheid van Christus en Zijne openbaring van de Godheid worden door de Christenen op de eene of andere wijze verondersteld. Vandaar in groote mate, deze menschelijke belangstelling in Hem, door Dominee Watson opgemerkt. Echter schijnt er volslagen verwarring te heerschen, vraagt men hoe en op welke wijze Jezus God is. Bijvoorbeeld, de „ware Christelijke belijdenis” van een invloedrijke kerk in Nederland zegt dit aangaande God:

Wij gelooven allen met het hart en belijden met den mond, dat er is een enig eenvoudig geestelijk wezen, hetwelk wij God noemen: eeuwig, onbegrijpelijk, onzienlijk, onveranderlijk, oneindig, almachtig. (Dr. A. Kuijper, De Drie Formulieren van Eenigheid).

Van dit „eenvoudig geestelijk wezen” zegt een schrijver:

Dat God geest is, wil zeggen dat Hij is een onlichamelijk en onstoffelijk, maar in den hoogsten zin persoonlijk, en volkomen vrij Wezen. (P. J. van Melle, Korte Schets der Christelijke geloofsleer, bl. 17).

Maar Jezus Christus kan toch niet dit onlichamelijk en onstoffelijk wezen zijn, want in Zijn verzezen en daarom onsterfelijken staat, toen Hij verklaarde dat Hem alle macht in hemel en op aarde gegeven was (Matth. 28 : 16-19) is het duidelijk dat Hij een bepaalde persoonlijkheid was van geest en vleesch en been, een met een verzezen lichaam vereenigden geest: een volmaakte en verheerlijkte ziel in één persoon, die vorm had, afmetingen, die ruimte innam. Jezus kan niet zijn God geopenbaard in het vleesch (Tim. 3 : 16) en terzelfder tijd onlichamelijk en onstoffelijk.

In de zoogenaamde „Apostolische Geloofsbelijdenis” wordt dit gezegd:

(Ik geloof) in Jezus Christus, zijnen eeniggeboren Zoon, onzen Heere; die ontvangen is van den Heiligen Geest, geboren uit de maagd Maria; die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle; ten derden dage wederom opgestaan van de dooden; opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods des almachtigen Vaders; van waar Hij komen zal om te oordeelen de levenden en de dooden.

Hier volgen enkele „toelichtingen”:

„Onze Heiland is der goddelijke en der menschelijke natuur deelachtig. De wijze der vereeniging gaat ons denken te boven. Nu zien wij eens de eene, dan de andere zijde van zijn wezen op den voorgrond treden; maar nooit de eene met uitzondering van de andere.” (A. de Haan, Kort overzicht van de Christelijke Geloofsleer, bl. 13).

„Christus is waarachtig God en waarachtig mensch.”

„Toen Christus ons vleesch en bloed aannam, bleef Hij nochtans die Hij was. En Hij werd wat Hij niet was.” (H. Bakker, Kort Begrip der Christelijke Religie, bl. 25).

Als Christus echter waarachtig God en waarachtig mensch is in één Persoon, die ons vleesch en bloed aannam en opgestaan is van de dooden, opgevaren ten hemel, en zit aan de rechterhand Gods, hoe kan Hij dan in 's hemels naam, terzelfder tijd onlichamelijk en onstoffelijk zijn?!

Verwarrende geloofsbelijdenissen.

De uitleggers der „Christelijke” geloofsbelijdenissen leggen op dit stuk niets uit. „De wijze der vereeniging gaat ons denken te boven”. De Haan, bovengenoemd). „Hoewel deze leere de menschelijke verstanden verre te boven gaat, nochtans gelooven wij die.....” (Dr. A. Kuijper, *De Drie Formulieren van Eenigheid*, bl. 12). Ds. Van Melle, boven vermeld, spreekt van de „diepste geheimenissen.....” (bl. 21). De onbestaanbaarheid wordt niet weggeruimd.

Lezen wij b.v. de Christelijke Geloofsbelijdenis die naar Athanasius genoemd is. Ze tracht de betrekking tusschen Vader, Zoon en Heiligen Geest uit te drukken, de drie personen in de Christelijke Godheid.

De Vader is ongeschapen, de Zoon is ongeschapen, de Heilige Geest is ongeschapen; onmetelijk is de Vader, onmetelijk is de Zoon, onmetelijk is de Heilige Geest; de Vader is eeuwig, de Zoon is eeuwig, de Heilige Geest is eeuwig; nochtans zijn het niet drie eeuwige, maar één eeuwige; gelijk ook niet drie ongeschapene, noch drie onmetelijke. Desgelijks is de Vader almachtig, de Zoon almachtig, de Heilige Geest almachtig; en nochtans zijn het niet drie almachtigen, maar één almachtige. Alzoo ook is de Vader God, de Zoon God, de Heilige Geest God; nochtans zijn het niet drie Goden, maar het is één God.

Geen wonder, dat de Groninger-school indertijd met de leer der Drie-eenheid brak!

De moderneren zijn echter belangrijk verder gegaan:

De gestalte van Jezus werd eene zuiver-menschelijke gedaante, waaruit al het goddelijke en wonderbaarlijke als latere toevoeging verwijderd diende te worden. Hij was mensch geweest, ten onrechte hadden zijne discipelen later een God van hem gemaakt! De kerk had die gestalte verder omkleed met wonderen en dogma's. Wonderen waren trouwens onmogelijkheden, aldus de moderneren. Leerde dan niet de natuurwetenschap, dat alles in het heelal naar vaste wetten geschiedt! God was toch ook niet een God van willekeur, maar van orde en verbrak de natuurwetten niet op willekeurige wijze, zooals de oude Supranaturalistische school geleerd had! Jezus was, ontdaan van zijne wonderen, de grootste der profeten, die een nieuwe zedeleer aan de menschen had gebracht, maar Hij was geenszins de verzezen Verlosser, „Wiens sterven ons verzoende, Wiens leven ons behoudt”.

Waartoe had men trouwens zulk een Verlosser noodig? Wat de oude theologie „zonde” noemde, was niets anders dan een gebrek, eene tekortkoming, welke door de eeuwige liefde Gods wel zou worden aangevuld. Onder den ban van duistere Middeleeuwsche voorstellingen, van een brandende hel, van een noodzakelijk lijden en sterven van den Zoon Gods en van een uitverkiezing had het menschedom lang gezocht. Maar nu ging het ware wezen des Christendoms zich eerst baanbreken! Aldus

de „moderne” beschouwing des Christendoms. (Dr. E. L. Smit, Beknopte Geschiedenis des Christendoms, bl. 214).

Beluisteren wij ten slotte nog een modern denker:

In werkelijkheid — in het licht van het Absolute — is het individu niets waard (men merkt het weer uit dezen oorlog), en alleen datgene, wat achter het individu zit, het alomvattende en allesdoordringende Eeuwige, waarvan wij niets weten en niets weten kunnen, maar dat altijd bestaat, en dat wij God noemen, als men dat wil, alleen dat Eeuwige is het, wat er op aankomt, en wij mogen blij zijn, dat wij dat Absolute in zijn ondoorgrondelijkheid, tenminste kunnen voelen, als het eenige wat bestaat. Als men daarbij dan maar tevens bedenkt, dat „God” geen individualiteit is, en geen bewustzijn heeft, zooals wij die twee woorden verstaan. („Eenheid”, No. 382, 29 Sept. 1917. Gesprek met Willem Kloos. Ik spatieer. - K.).

De gestalte van Jezus een zuiver-menschelijke gedaante — God een „het”, het allesdoordringende Eeuwige, dat geen bewustzijn heeft.....

Kan het schameler? Is er geen dringende behoefte aan

Een tweede Marsheuvel-rede?

„Gij mannen van Athéne!” — zoo ving Paulus aan op den Marsheuvel — „overal merk ik, dat gij godsdienstiger zijt dan anderen.

Want de stad doorgaande, en aanschouwende uwe heiligdommen, heb ik ook een altaar gevonden, op hetwelk een opschrift stond: DEN ONBEKENDEN GOD. Deze dan, dien gij niet kent, de dient, verkondig ik ulieden.

De God, die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, deze, zijnde een Heere des hemels en der aarde, woont niet in tempelen met handen gemaakt.

En wordt ook van menschenhanden niet gediend, als iets behoevende, alzoo Hij zelf allen het leven, en den adem, en alle dingen geeft.

En heeft uit éénen bloede het gansche geslacht der menschen gemaakt, om op den geheelen aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren verordend, en de bepalingen van hunne woning.

Opdat zij den Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een' iegelijk van ons.

Want in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij; gelijk ook eenigen van uw poëten gezegd hebben: Want wij zijn ook zijn geslacht.....

Daarom dat Hij eenen dag gesteld heeft, op welken Hij den aardbodem rechtvaardiglijk zal oordeelen door eenen man, dien Hij daartoe verordend heeft, verzekering daarvan doende aan allen, dewijl Hij hem uit de dooden opgewekt heeft.” (Hand. 17 : 22-31).

Toen echter de opstanding genoemd werd, luisterden de Atheners niet langer.

Drie hoofdpunten in deze toespraak van den Heidenapostel verdienen opmerking: (1) Hij wilde in plaats van den Onbekenden God der Atheners Jezus Christus stellen, verzezen uit de dooden en derhalve een onsterfelijk Godmensch van vleesch en been en geest, eeuwiglijk vereenigd; (2) Toch niet verre: „niet verre van een iegelijk van ons”, alomtegenwoordig, want in Hem leven en bewegen wij ons, en zijn wij.” (3) En tevens dat de menschen „Gods geslacht” zijn.

Paulus zegt dat in Jezus God is „geopenbaard in het vleesch” (1 Tim. 3 : 16); dat hij is het afschijnsel Zijner heerlijkheid en het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid. (Heb. 1 : 3). Daaruit moet tevens volgen dat de Vader het uitgedrukte beeld is van den persoon des Zoons en tevens het afschijnsel van de heerlijkheid des Zoons: de een weerspiegelt den ander: zij zijn gelijk. In elk hunner woont al de volheid der Godheid lichamelijk. (Col. 1 : 19 en 2 : 9).

Zoo is het heden, gelijk in de dagen van den Apostel Paulus, hoog tijd dat er een profeet zou komen met een woord van God om den verzezen Christus opnieuw de eereplaats te geven in de begrippen der menschen als God geopenbaard in het vleesch: God, geopenbaard als persoon, en tevens geopenbaard als „niet verre van een iegelijk van ons,”; maar zóó nabij en zóó alomtegenwoordig dat wij mogen gevoelen dat wij in Hem leven en bewegen en zijn, en tevens dat de menschen Gods geslacht zijn, Zijn kinderen.

Opnieuw zeg ik: de wereld heeft openbaring noodig betreffende God en betreffende Christus als God. Zij het zoo:

Hoort, gij hemelen! en neem ter oore, gij aarde! Want de Heere spreekt.

(Nummer 2 van een voor de Nederlandsche Zending nieuwe reeks traktaten).

NIEUWJAARSWENSCHEN.

„Op den Nieuwjaarsdag overstelpen wij elkaar bijna tot benauwd wordens toe met gelukwenschen, gesproken of geschreven — denken wij ook wel eens aan de waarheid, uitgesproken in het tweeregelig versje:

*Geluk te wenschen gaat zoo licht,
Gelukkig maken is uw plicht!”*

F. W. DRIJVER.

ONS LAATSTE WOORD.

Geliefde Broeders en Zusters!

Wij kunnen u nog niet vergeten. De gedachte aan u gaat samen met de herinnering aan onze ervaringen en belevingen in het zendingsveld. En het schijnt of ons niets dan prettige herinneringen voor den geest kunnen komen. Ons zendingswerk vonden wij heerlijk. De omgang met u was zeldzaam opbouwend.

Uw blijken van evangelie-trouw, hulpvaardigheid, gulle gastvrijheid en genegenheid zijn als juweelen in den keten van onze zendings-ondervindingen. Wij moedigen u aan om voort te gaan op den weg der waarheid. Het Evangelie is ons lief; wij weten dat het de Waarheid is. Het vasthouden aan de „ijzeren roede” is ons hoogste doel, en daar wij de kracht kennen van het tot-voorbeeld-zijn, streven wij er ook naar om uwentwil.

Onze erkentelijkheid voor uw aller hulp en steun, in ons zendingswerk verleend, is groot en diepgevoeld. Enkelen uwer, als vertegenwoordigers van u allen beschouwd (de zendingen inbegrepen) hebben ons op den avond van ons vertrek uit Rotterdam zoover mogelijk uitgeleide gedaan. Hoezeer wij een dergelijk blijk van vriendschap op prijs stelen, kunnen wij moeilijk in woorden zeggen.

Wij hebben één veelomvattende bede voor u: dat onze Hemelsche Vader u zegene in alles wat gij ten goede in het leven mocht ondernemen. En dat Hij u bijsta in tijd van moeilijkheid en zorg. Deze wensch, indien zij in vervulling gaat, beteekent voor u: blijvende vrede in het hart. Een wonderschoone gave.

Vaart dan wel, onze Broeders en Zusters, en tot wederziens!

New York City,
6 December 1929.

SIER VUIJK.
J. S. HUMPHREY.
H. SCHOTEL.

JUBELJAAR-PLANNEN.

De geassocieerde nieuwsbladen te Salt Lake City (kerkelijke kranten in vreemde talen) berichten ons dat zij van plan zijn op den 6den April a.s. — den stichtingsdag der Kerk — een Jubileum Editie uit te geven, een groote bijzondere uitgave, waarin allerlei interessante en waardevolle artikelen, verlicht met mooie gekleurde en ongekleurde platen. In een onzer volgende nummers zullen wij daarvan een uitvoeriger beschrijving geven.

Ook De Ster zal dit jaar gewichtige en belangwekkende artikelen drukken. Wij hopen zooveel interessante Eeuwjaar-lectuur te leveren als onze ruimte zal toelaten. Wij vieren het heele jaar feest!

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Redactie: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: WARREN H. PERRY

OP DEN DREMPEL VAN HET EEUWJAAR.

Gegroet, o Jubeljaar! wij zegenen uw verschijnen! ons harte trilt van vreugd nu gij uw intree doet!

Lezer, lezeres: hebt ge ooit een berg beklommen met een geestdriftig groepje? Kent ge de heerlijke verwachting, die de bezwaren aan het opstijgen verbonden blijmoedig over het hoofd ziet, de heerlijke verwachting: straks zijn wij aan den top! Ja? Dan kent ge ook de voldoening, die zoo'n klimpartij geeft. Naast vrienden op te klimmen, met hen vermoeidheid en pijn te deelen en óók te deelen in hun blijde geestdrift en hoop, dat verdubbelde tevens uw eigen belangstelling en vreugde.

Wie een bergtop beklommen heeft, mag met voldoening op den afgelegden weg terugblikken en genieten van het bezielende schouwspel zoo vóór als achter hem. En zoo staan wij dit jaar als leden der Laterdaagsche Kerk op de bergkruin van honderd jaren, honderd jaren van stijgen, moeizaam stijgen vaak, maar toch een opklimmen. De drie levensmogelijkheden, die voor alle organisme openstaan: evenwicht, ontwikkeling en ontaarding, heeten op het bergpad: stilstaan, stijgen en terugvallen. Stilstand, evenwicht is alleen maar theoretisch mogelijk in de wereld van het leven. Er is òf een stijgen òf een terugvallen.

Blikken wij nu eens terug over de geschiedenis van de Kerk van Christus sinds hare stichting. Wilt ge een krachtig bewijs, dat zij gestadig onder goddelijke bescherming en leiding is geweest? Let op de wondervolle wijze waarop zij bewaard is gebleven. Geen menschenwerk had den tegenstand en de vervolging kunnen verdragen, die de Kerk sedert hare oprichting weerstaan heeft. Herhaaldelijk is zij op een zware proef gesteld maar telkens is zij sterker en glansrijker dan ooit uit de beproeving te voorschijn getreden.

Nooit is de Kerk zonder vijanden geweest, die getracht hebben haar te vernietigen. Uit Fayette, New York, werden hare leden gedwongen te vertrekken en ze gingen naar Kirtland, Ohio. Vandaar vloten zij naar Missouri. Daar werden ze verdreven van Jackson-, naar Clay-county, vandaar naar Caldwell-, Davies en

Carroll-counties. Bij iedere verdrijving werden ze uitgeplunderd, kwalijk behandeld, ja velen vermoord. Ten slotte vaardigde de staatsgouverneur (die heulde met de vijanden der Kerk) een bevel uit aan de staatsgroepen om òf ons volk uit te roeien òf ze te verdrijven.

Bajonettenpunten dwongen hen in het hartje van den winter te vertrekken en zich elders te vestigen. In Illinois zochten ze toevlucht, bouwden daar hun lievelingsstad Nauvoo, aan den Mississippi-oever. Een korte tijd van vrede — maar weldra overvallen hunne vijanden hen weer. Hunne profetische leiders worden vermoord, het gansche volk met wapengeweld naar de wildernis verjaagd om daar òf van honger en ontbering om te komen òf anders den barbaarschen roodhuid in handen te vallen.

Niet alleen met zichtbare vijanden had de Kerk te kampen. Eens viel de helft der leiders af, die in het geheim plannen smeedden om hen uit den weg te ruimen. Zoo vóór als na dien tijd werden hoogstaande kerkleden weerspannig en zochten het volk te misleiden en scheuring teweeg te brengen. En het leek soms of het hun gelukken zou. Maar de Kerk trad uit al die benarrende onderindingen sterker dan ooit naar voren — het ledencijfer viel soms wat af, doch het zendingswerk nam toe en deed het ledental weer zwellen, gestadig zwellen.

In het Rotsgebergte is de Kerk erger dan ooit aangevallen. De regering der Vereenigde Staten stuurde een leger op haar af en later vaardigde zij wetten tegen haar uit. De Kerk werd van zekere priviligiën beroofd, haar eigendommen werden verbeurd verklaard, hare leiders beboet en gevangen gezet of verbannen. Evenwel groeit en bloeit de Kerk voort, triomfeert over alle hindernissen op haar weg.

Zoo spreekt de Profeet: „Geen ongewijde hand kan dit werk tegenhouden. Vervolging moge woeden, het bendewezen samenspannen, legers op de been gebracht worden, laster moge hoonen, maar de Waarheid Gods zal voortgaan, fier en onafhankelijk, totdat zij in ieder werelddeel is doorgedrongen, ieder klimaat bezocht heeft, in ieder land en in elk oor gebazuind is, totdat de doeleinden Gods bereikt zullen zijn en de Groote Jehova zeggen zal: het werk is volbracht!”

„Zullen wij in zulk een verheven zaak niet voortgaan? Gaat voorwaarts en niet terug. Moed, broederen en zusters! en voort, voort ter overwinning! Laat uwe harten zich verheugen, en buitengewoon blijde zijn. Dat de aarde in gezang uitbreke! Dat de bergen juichen, en al de valleien het uitroepen; en alle gij zeeën en droge

landen, vertelt de wonderen van uwen eeuwigen Koning. En gij rivieren, en waterstroomen, en beken, rolt voort met blijdschap. Dat de wouden en al de boomen des velds den Heere prijzen!"

Gegroet, o Jubeljaar! wij zegenen uw verschijnen! ons harte trilt van vreugd nu gij uw intree doet!

ZUSTERSHULPVEREENIGING.

De lessen voor 1930.

Bij het gereedmaken van lessen is het onmogelijk het een ieder naar den zin te maken. Menschelijke voorkeur en menschelijk verstand verschillen net zooveel als menschelijke vormen en aangezichten. In antwoord op de Vragenlijst, onlangs in de Britsche Zending rondgestuurd, wenschte een zeer klein aantal met de letterkundige lessen heelemaal op te houden, zoodat ze meer tijd hebben zouden om te naaien; terwijl één Presidente een lang argument uitspon waarin zij betoogde dat het veel beter was Bernard Shaw en H. G. Wells te bestudeeren dan Kerkelijke literatuur! Wij hebben oprecht gepoogd, het der meerderheid naar den zin te maken, aan al het werk ten grondslag leggende het vaste fundament van interessante groei voor de leden die studeeren en in harmonie zijn met ons vooruitstrevend programma.

Het streven van degenen, die de Zusterslessen geschreven hebben voor dit jaar, is steeds geweest, strikt het studieplan te volgen, door het Algemeen Bestuur van de Hulpvereniging gereedgemaakt, en zich zoo stipt te houden bij de stof der te behandelen onderwerpen als de ietwat verschillende toestanden in het Zendingsveld dit toelaten. Al de Hulpverenigingen in de Europeesche Zending bestudeeren dit jaar dezelfde lessen: meer dan 5000 vrouwen in de tien Europeesche Zendingen, die dezelfde lessen bestudeeren, die eenzelfde poging aanwenden, eenzelfde streven naar menschelijke verbetering.

Wordt ge bij die gedachte niet doorhuiverd van het voornemen en het verlangen om in harmonie te zijn met deze groote Zusterschap? Gewis zult ge dit jaar uw best doen om zelve een beter, wijzer vrouw te worden dan ge ooit geweest zijt; en om krachtige pogingen in het werk te stellen om burens en vriendinnen te helpen de Waarheid te begrijpen en *n a t e l e v e n*? De leden die alleen maar willen naaien en willen dat iemand aan hen voorleest of voor amusement zorgt, zijn niet in harmonie met de hooge doeleinden der Hulpvereniging. Wij ontwikkelen alleen dan wanneer wij studeeren en ons inspannen. Zullen wij niet allen samenwerken dit jaar: ons groote eeuwjaar, want eendracht alleen maakt macht!

Het lesplan is hetzelfde dat door de Algemeene Zustershulpvereniging gebruikt wordt:

Eerste lesavond:	Theologie en Getuigenis.
Tweede „	Werk en „Zaken”.
Derde „	Gezondheid en het Huisgezin.
Vierde „	Litteratuur.
Vijfde „	Een gezellig programma — als er zich een vijfde lesavond voordoet.

Theologie en Getuigenis is onze gewichtigste les; wij hebben het meest behoefte aan geestelijke ontwikkeling: daarom staan onze theologie-lessen vooraan. Broeder Weston N. Nordgren helpt ons bij het gereedmaken van de Boek van Mormon-lessen, die de uitwendige en inwendige bewijzen van den goddelijken oorsprong des Boeks zullen behandelen. Deze lessen vormen een gepaste en interessante aansluiting aan onze studie van den inhoud en het verhaal van het Boek. Het wordt aangeraden, dat er op dezen eersten lesavond der maand gelegenheid worde gegeven voor kort getuigenis geven.

De Werk- en Zaken-lesavond is zelf-verklarend. Er wordt aangedrongen op huisbezoek: stelt enkele uwer beste leden aan om deze werkzaamheden te leiden. Op deze vergadering worden de rapporten van de huisbezoeksters gegeven en alle zaken verhandeld.

De Gezondheids- en Huisgezinslessen zijn eveneens zelf-verklarend. Voedingslessen zullen gegeven worden, die grooter aandacht zullen wijden aan het praktische toepassen van de waarheden geleerd in de verleden jaar bestudeerde Woord van Wijsheids-lessen. Spijskaarten en recepten en wenken voor dagelijksch gebruik zullen gegeven worden. Andere onderwerpen, die gezinsproblemen raken, zullen eveneens deel uitmaken van deze lessenreeks.

De literatuur-studie van dit jaar zal het stichtings- en wordingsverhaal der Kerk behandelen, de vroegste Kerkgeschiedenis, en de rol die de vrouwen in deze reuzeverrichting gespeeld hebben. Het is een boeiend verhaal, nu en dan vreemder dan verdichtsel, bovendien uitermate geloofopbouwend.

Het Zomer Programma zal dit jaar eenigszins anders zijn. In Juli en Augustus vervallen de geregelde lessen en dan zal elke vergadering een Open Vergadering zijn, wat af en toe een „uitgaansavondje” mogelijk maakt. Elke bijeenkomst mag ook een naaiavond zijn, desverlangd, zoodat de zusters zich met allen ijver kunnen wijden aan voorbereidend naai- en brijwerk voor de najaarsbazaar. Interessante programma's zullen er saamgesteld worden,

maar als daaraan de voorkeur gegeven wordt, mogen er speciale zelfstandige programma's afgewerkt worden zooals die in uwe vertakking noodig blijken. Raadpleeg uw Zendingspresident over uw desbetreffende plannen. De vergaderingen moeten niet nagelaten worden. Ze dienen min of meer een gezellig karakter te dragen. Dan zullen in September de lessen weer met nieuwe kracht hervat worden.

Het doelwit van het eeuwjaar: Dat elk lidmate een extra poging in het werk stelle om het Licht der Waarheid tot één nieuw lidmate der Hulpvereniging te brengen. De lessen zijn heel interessant; gij zult ervan genieten; ge kunt gerust uwe vriendinnen uitnoodigen; gij zult in uw bijeenkomstbezoeken en studie grooter vreugde en belangstelling oogsten dan ge nog ooit gekend hebt. Dit mag gerust beloofd worden voor ieder jaar van consequente studie.

Wilt gij allemaal meedoen om „Eén nieuwe lidmate voor de Zusters Hulpvereniging” te verkrijgen? De Heere zal uwe pogingen zegenen en zoete vreugde zal uw loon zijn.

Moogt ge allen slagen, waarde Zusters!

LEAH D. WIDTSOE.

HUISBEZOEKLES VOOR JANUARI.

Samenwerking in het Huisgezin.

Er is nog een kwaad dat ik gezien heb onder de zon, zeide de wijze Salomo weleer, en hij zeide wat verkeerd was. Onder de verkeerde gewoonte van dezen tijd is ongetwijfeld, het gebrek aan samenwerking in vele gezinnen, b.v.

1e. Het hoofd van het gezin komt aan het einde der week thuis, geeft het verdiende weekloon aan de vrouw des huizes en deze moet nu maar zien rond te komen zonder dat de man zich verder er over bekommert of het ook kan.

2e. Het is meestal de gewoonte, dat de geheele zorg voor de opvoeding der kinderen rust op de vrouw. De man vergeet in vele gevallen dat de taak der vrouw veel zwaarder is dan die van hem. De opvoeding der kinderen vergt ontzettend veel van haar geduld en zenuwen.

Wat moet het heerlijk voor een vrouw zijn te weten dat haar echtgenoot met haar mee voelt, haar zorgen deelt en haar in alles tracht te helpen, Wanneer hij 's avonds thuis komt, klinkt zijn vriendelijke groet de huisgenooten tegemoet, en belangstellend informeert hij naar alles. Wanneer de maaltijd genuttigt is, helpt hij gauw alles in orde brengen, opdat de moeder ook eenige verpoozing hebbe in haar eentonig en inspannend werk.

Men overlegt tezamen, hoe men de uitgaven zoo economisch

mogelijk regelen kan, hoe het gaat met het leeren der schoolgaande kinderen, de zorgen en vreugden der anderen en in alles tracht men elkander zoo veel mogelijk goeden raad te geven. Man en vrouw interesseeren zich in elkanders werkzaamheden en moeilijkheden en zoo te zamen meelevende, zal er een heerlijke harmonie heerschen. Was het niet de bedoeling van den Schepper, dat man en vrouw elkander ter hulpe zouden zijn, om zodoende het doel hunner schepping te vervullen? Hielden de Goden niet tezamen raad, om plannen te beramen voor onzen verderen vooruitgang? Had Mozes niet Aaron en de oudsten Israëls om zich heen, om zijn taak te verlichten? Heeft de President der Kerk niet zijn Raadgevers, zoo ook de kringpresident en de bisschop? Wanneer dus vader en moeder tezamen werken, zullen dan alle leden van het gezin er niet wel bij varen, en een voorbeeld zijn voor anderen tot verheerlijking Gods?

P. LEEUWENBURG.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Onderwerpen voor de Toespraakjes van 2½ minuut.

Januari 1930.

- 5 Januari: 1. Wat onze Zondagsschool gedaan heeft in 1929.
2. Wat onze Zondagsschool belooft voor 1930.
- 12 Januari: 1. De Zondagsscholen in de Europeesche Zending.
2. De Zondagsscholen in Nederland.
- 19 Januari: 1. Joseph Smith's Gebed.
2. Joseph Smith's Eerste Visioen.
- 26 Januari: 1. Het verschijnen van den Engel Moroni aan den Profet Joseph.
2. Het afleveren van de platen van het Boek van Mormon aan den Profet.

WENKEN VOOR PRIESTERSCHAPS-VERGADERINGEN.

Op elken priesterschap-drager rusten twee voorname plichten: 1e. Dat hij des Zondagsmorgens de beginselen van het Evangelie bestudeere in de Zondagsschool; 2e. dat hij de wekelijksche priesterschap-vergadering bijwone, die ten doel heeft dat er betere dienstverrichting plaats hebbe met het oog op het bevorderen van persoonlijk welzijn, van groepsdoelmatigheid en van kerkelijke roeping en aanstellingen.

Op de presentie-lijst dient aanteekening gehouden te worden niet alleen van het aanwezig-zijn, maar ook van de dienstverrichting der afgelopen week. Laat er comités aangewezen worden

voor bezoek aan mede-priesterschapdraggers, voor gezellige avondjes, voor huisbezoek, deurdienst, straatvergaderingen enz., die wekelijks verslag geven. Persoonlijk welzijn en alle kerkelijke dienstverrichting (in Zondagsschool, O. O. V., enz.) dient gerapporteerd. Dienstaanwijzing dient wekelijks te geschieden, gevolgd door een bespreking van gedragslijnen.

Week van 7 Januari. Onderwerp: Het Heden.

„Er is op 's levens zee aanhoudend eb en vloed;
Wie 't hooge tij gebruikt, voor hem gaat alles goed;
Maar wie 't verzuimt ontmoet slechts klippen en ellende,
En brengt zijn levensreis in tegenspoed ten einde.”

(Shakespeare.)

Beroem u niet over den dag van morgen: want gij weet niet, wat de dag zal baren. Spr. 27 : 1.

Heere! maak mij bekend mijn einde, en welke de mate mijner dagen zij; dat ik wete, hoe vergankelijk ik zij. Psalm 39 : 5.

Leer ons alzo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen.

Psalm 90 : 12.

Wees zuinig met uw tijd, zuiniger nog dan met uw geld. Bespreek dit en tevens in welke betrekking het heden staat tot de eeuwigheid. Wat wij morgen zullen doen wordt in groote mate bepaald door hetgeen wij heden denken en doen. Onze plaats in het hiernamaals wordt bepaald door hetgeen wij in dit leven doen. Het is een ieders plicht, zich voor te bereiden voor de reinste en heiligste sferen. Verklaar hoe dit gedaan kan worden.

Week van 12 Januari. Onderwerp: Praktisch Christen-zijn.

1. Wáár Christen-zijn: a. Werkzame liefde; b. Onzelfzuchtig liefde-betoon jegens den naaste.

„'t Leven is kort — en er is zooveel arbeid
Voor onzen God en den naaste te doen;
Laat ons iets zijn, iets beteekenen, iets willen,
Strijden voor 't goede, blijmoedig en koen!”

(Adelh. C. Horch)

2. De Kerk een dienstmiddel: a. De kerk heeft u geholpen (hoe?). b. Gij helpt de Kerk: ten eerste, door een waardig vertegenwoordiger te zijn; ten tweede, door deel te nemen aan georganiseerde dienstverrichting; ten derde, door aan aanstellingen en opdrachten gehoor te geven; ten vierde, door het betalen van tienden en vastengaven,

3. Uw kerk, Christus' kerk. Derhalve is Hij uw ideaal: de Volmaakte Mensch — het edelste karakter — het hoogste voorbeeld van mensch-zijn. Laat uw hart deze levensvraag, door Hall Caine opgeworpen, beantwoorden:

„Is Jezus alleen maar een legendarische gestalte in de geschiedenis, een heiligenbeeld op een gekleurd kerkvenster, een soort van

heilige fee, niet te benaderen en bijna niet te noemen? Of is Hij nog steeds wat Hij was toen Hij in het vleesch vertoefde, een werkelijkheid, een mensch van gelijke bewegingen als wij, een oudere broeder, een gids, een raadgever, een trooster, een groote stem, die uit het verleden ons toeroept, edel te leven en dapper te sterven en moed te houden ten einde toe?"

„Jezus is de ééne universeele Mensch. Mozes was een Hebreër, Socrates een Athener, Boeddha een Hindoe, Mohammed een Arabier, Gladstone een Engelschman, Luther een Duitscher en Lincoln een Amerikaan, maar Jezus behoort aan ons allen. Hij is de universeele mensch — het ééne volmaakte karakter.”

ZENDINGSNIEUWS.

Aangekomen.

Uit Zion zijn op den 15en December de navolgende zeven Onderlingen aangekomen, teneinde hun krachten in Nederland te besteden in den dienst des Heeren. Wij vermelden tevens achter hun namen de plaatsen waar zij hun zendingsarbeid aanvangen:

Kenneth S. Hancock (Rotterdam-Overmaas); Hoyt W. Brewster (Den Haag); Kenneth G. Allen (Hoofdkantoor te Rotterdam); John L. Spitters (Gouda); Wilmer W. Tanner (Den Haag); Sylvester M. Dalebout (Utrecht); Charles A. Lofthouse (Groningen).

Verplaatst en Benoemd.

Ouderling Adron V. King is benoemd tot president van het Utrechtsche district.

Verplaatst: Ouderling Alton R. Pugh van Oostzaan naar Almelo en Ouderling Harvey L. Deem van Almelo naar Groningen.

ROTTERDAMSCH E CONFERENTIE.

Van 9 tot 13 Januari zal de halfjaarlijksche conferentie van het Rotterdamsche district gehouden worden te Rotterdam. Bijeenkomsten: Donderdag, 9 Januari, 's avonds 8 uur, Vrijdag, 's avonds 8 uur, Zaterdagmorgen 10 uur (alleen voor zendingen), Zaterdagavond half acht: ambtenaren en ambtenaressen-vergaderingen. Zondagmorgen 10 uur, 's middags 2 uur en 's avonds 7 uur. Maandagavond een programma, uit te voeren door krachten van de twee Rotterdamsche vertakkingen en van de Haagsche gemeente.

Al de bijeenkomsten zullen gehouden worden in de gewone zaal: St. Janstraat 15 (Excelsior), behalve die van Zondagavond, welke belegd is in het Nutsgebouw, Oppert 81. Zegt het voort!

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.